

Sygn. akt VIII Cz 639/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca SSO Małgorzata Kończal (spr.),

Sędziowie SO Rafał Krawczyk, SO Marek Lewandowski

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2013 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzycielki J. Z. (1)

przeciwko dłużnikowi J. Z. (2)

w przedmiocie skargi dłużnika na czynność komornika

na skutek zażalenia dłużnika

na **postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu**

z dnia 22 lipca 2013 r.

sygn. akt III RCo 30/13

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy odrzucił skargę dłużnika z dnia 24 kwietnia 2013 r. na czynności komornika w sprawie Kmp 120/99, wskazując, że dłużnik wezwany zarządzeniem doręczonym w dniu 14 maja 2013 r. do uzupełnienia braków formalnych skargi poprzez: złożenie 2 odpisów skargi, wskazanie imienia, nazwiska i adresu wierzyciela, precyzyjnego określenia czynności, którą skarży oraz wskazania daty, w której został zawiadomiony o skarżonej czynności – w terminie tygodnia pod rygorem odrzucenia skargi, nie uzupełnił w terminie wskazanych braków.

W zażaleniu na powyższe postanowienie dłużnik wniósł o jego uchylenie, podnosząc argumenty przeciwko prawidłowości przebiegu postępowania egzekucyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

Niewątpliwie skarga dłużnika, datowana na 24 kwietnia 2013 r. była dotknięta brakami formalnymi określonymi w zarządzeniu z dnia 10 maja 2013 r. (k.4), dlatego wezwanie do ich usunięcia było konieczne. W zakreślonym terminie dłużnik złożył pismo zatytułowane "usunięcie braków", jednak w istocie braków tych nie usunął, ograniczając się do formułowania zarzutów pod adresem komornika (k. 6).

Zgodnie z art. 7673 k.p.c. odrzuceniu podlega m.in. skarga, której braków nie uzupełniono w terminie.

Na marginesie można zauważyć, że w zażaleniu dłużnik przedstawia dalsze zastrzeżenia dotyczące sposobu prowadzenia postępowania egzekucyjnego, nie kwestionuje natomiast tego, że braki skargi nie zostały w prawidłowy sposób usunięte, a tym samym nie podważa okoliczności, które zadecydowały o odrzuceniu skargi.

Mając to na uwadze należało uznać zaskarżone orzeczenie za trafne i orzec jak w sentencji (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i z art. 13 § 2 k.p.c.).